

Kommentarer til

## Høringsnotat med forslag til forskrift om eiendomsregistrering (matrikkelforskriften)

Som utdanningsinstitusjon velger vi å kommentere kun § 16-3 og § 16-4 fordi disse angår oss mest, og det er her vi føler at vi har mest å tilføre.

Generelt vil vi si at høringsnotatet beskriver krav til landmålere som kan veldig lite om alt, men mye om ingen ting – med unntak av det juridiske aspektet av Matrikkelloven. Det virker som om dokumentets forfattere uten unntak er jurister med absolutt minimal forståelse for teknologien (som er under rivende utvikling) som inngår i geomatikkyrket. (I realiteten må landmåling sees i sammenheng med hele den geografiske infrastrukturen. Derfor velger vi å bruke betegnelsen geomatikk i takt med internasjonal praksis). Det siste gjelder blant annet posisjonsbestemmelsesteknologi, geografisk infrastruktur, dataforvaltningsteknologi, dataflyt og kommunikasjon.

For øvrig virker dokumentet så vagt og uklart at vi faktisk ville funnet det umulig å iverksette.

Vi leser i § 16-4 at relevant fagkrets ”kan være” og vi reagerer umiddelbart på ordet ”kan”. Det må stå ”skal”, hvis det skal være noen vits i forskriften. Dette gjelder også flere andre steder i forslaget (for eksempel i § 16-2 (3)).

Det virker dessuten som balansen mellom de ulike emnene/ emnegrupper som er ført opp er veldig skjev. For eksempel står det at halvparten av et treårig bachelorstudium konsentrerer seg om juridisk relaterte emner, mens det bare er ført opp ca 30 % på landmåling-/ geomatikkrelaterte emner (det gjøres igjen oppmerksom på at geomatikkteknologi har vært og fortsatt er under en rivende utvikling). Hva er det egentlig som skal utdannes her? Tittelen tilsier at det er landmåler, mens innholdet i forslaget peker i retning av en godt utdannet eiendomsjurist.

I kapittel 2.2 står det at ” *føring av matrikkelen fortsatt skal være en kommunal myndighetsoppgave*”, mens ” *merking, oppmåling og annet tilhørende arbeid defineres som tjenesteproduksjon*”. Dette tilsier at utdanningskrav til ansvarlig landmålingsforetak må konsentreres i større grad på geomatikkteknologi, mens kommunene må ta seg av den juridiske forvaltning og kvalitetssikring. Det må derfor defineres relevant fagkrets for kommunenes ansvarlige i tillegg! Vi på høgskolen føler oss ikke kvalifisert til å foreslå fagkrets for kommunenes ansvarlige. Vi vil derimot benytte anledningen til å foreslå en geomatikkfagkrets i nærheten av vårt eget eksisterende geomatikk bachelor studium (finnes vedlagt) til tjenesteproduksjonsdelen. (For øvrig er vi fullstendig klar over at nevnte studium foreløpig inneholder mindre juss enn det burde).

I tillegg reagerer vi på uttrykket ”allmennfag” (i § 16-4, siste punkt). Basert på flere års erfaring har vi opplevd at det er langt bedre å integrere nødvendige deler av allmennfagene i geomatikkfagene der det trengs og når det trengs. Den pedagogiske fordelene av dette er en selvfølge, fordi geomatikkfagene dermed begrunner allmennfagenes berettigelse. I tillegg øker studentenes gjennomføringsprosent.

Derfor må vi til slutt dessverre si at opplistingene i kapittel § 16-3 og § 16-4 ikke virker riktige i forhold til dagens realiteter.

For Geomatikkseksjonen ved Høgskolen i Gjøvik

Bjørn Godager og George Preiss

